

Hallituksen esitys Eduskunnalle laiksi tulo- ja varallisuusverolain 21 §:n muuttamisesta

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ

Esityksessä ehdotetaan tulo- ja varallisuusverolakia muutettavaksi siten, että kulkuneuvon luovutuksesta saatua veronalaista satunnaista myyntivoittoa laskettaessa ei oteta huomioon työnantajan kilometrikorvauksina maksamaa matkustamiskustannusten korvausta.

Ehdotettu laki on tarkoitus saattaa voimaan heti eduskunnan hyväksyttyä sen. Muutosta sovellettaisiin kuitenkin jo vuodelta 1980 toimitettavassa verotuksessa.

PERUSTELUT

Tulo- ja varallisuusverolain 22 §:n 1 momentin 8 kohdan (510/77) mukaan veronalaiseksi tuloksi ei katsota, sen mukaan kuin verohallitus tarkemmin määrää, työnantajan määräyksestä tehdystä virka- tai työmatkasta suoritettua matkustamiskustannusten korvausta. Jos työntekijä tekee tällaiset matkat omalla autollaan, suorittaa työnantaja korvauksen yleensä kilometrikorvauksena, jonka tarkoituksena on kattaa työajoista aiheutuneet välittömät menot.

Näihin verovapaisiin matkustamiskustannusten korvauksiin on kuitenkin katsottu sisältyvän välittömien käyttökustannuskorvausten lisäksi korvausta auton arvon alenemisesta. Tältä osin korvaukset on viime aikaisessa oikeus- ja verotuskäytännössä otettu huomioon laskettaessa auton luovutuksesta mahdollisesti saadun satunnaisen myyntivoiton määrää. Tämä kanta perustuu näkemykseen, jonka mukaan arvon alenemisesta suoritettut korvaukset voidaan rinnastaa joko poistoihin, jolloin ne otetaan huomioon hankintahinnan vähenyksenä, tai omaisuuden vahingoittumisesta ja kulumisesta saatuun korvaukseen, jolloin ne on lisättävä luovutushintaan.

Verohallitus on antanut ohjeet auton luovutuksesta saadun myyntivoiton laskemiseksi niissä tapauksissa, joissa työnantaja on suorittanut korvausta oman auton käytöstä työajoihin. Ohjeiden mukaan korvaus voidaan ottaa huomioon, jos sen määrä on niin suuri, että sen voidaan selvästi katsoa kattavan auton hankintakustannuksia. Pelkästään se seikka, että keskimääräisen kilometrikorvauksen katsottaisiin kattavan hankintakustannuksia, ei ohjeiden mukaan riitä verottamiseen, vaan verovelvolliselta hankittavalla selvityksellä on pyrittävä selvittämään todelliset kustannukset. Myyntivoittoon kilometrikorvausten johdosta lisättävä määrä ei saa ylittää auton hankintahintaa. Niitä tapauksia varten, joissa selvitystä todellisista kuluista ei ole esitetty, verohallitus on antanut ohjeet auton käyttökustannusten arvioimiseksi kilometriä kohden. Vuonna 1979 auton myyntivoitosta on verotettu noin 3 500 verovelvollista.

Vaikka kilometrikorvausten huomioon ottamisen tueksi auton luovutuksesta saatua myyntivoittoa laskettaessa voitaisiinkin esittää periaatteellisia näkökohtia, on verotus johtanut käytännössä huomattaviin epäkohtiin, joihin

muun muassa työmarkkinajärjestöt ovat kiinnittäneet vakavaa huomiota. Verotuksessa on myös ilmennyt ohjeista huolimatta epäyhtenäisyyttä, koska kaikissa veropiireissä ei ole siirrytty samanaikaisesti uuteen ankarampaan käytäntöön aikaisemmasta verotuskäytännöstä, jolloin kilometrikorvauksia ei otettu huomioon auton luovutuksesta saatua mahdollista myyntivoittoa laskettaessa. Lisäksi korvausten osittaisen tuloutumisen auton luovutuksen yhteydessä voidaan katsoa olevan ristiriidassa sen kanssa, että korvaukset ovat muutoin tuloverotuksessa verovapaita.

Edellä selostettujen epäkohtien vuoksi ehdotetaan, että työnantajan suorittamien matkustamiskustannusten korvausten huomioon ottamisesta kulkuneuvon luovutuksesta saatua myyntivoittoa laskettaessa luovutetaan. Asiaa

koskeva säännös ehdotetaan sisällytettäväksi tulo- ja varallisuusverolain (1043/74) 21 §:n 2 momenttiin, jossa ennestäänkin ovat säännökset myyntivoiton laskemisesta. Säännös koskisi auton lisäksi myös muita kulkuneuvoja.

Kun muutos koskee rajoitettua verovelvollisryhmää, sillä on käytännössä melko vähäinen merkitys valtion ja kuntien talouden kannalta.

Jotta epäkohdat saataisiin mahdollisimman pian poistetuiksi, laki ehdotetaan tulevaksi voimaan heti sen hyväksymisen jälkeen ja uudistusta sovellettavaksi jo vuodelta 1980 toimitettavassa verotuksessa.

Edellä esitetyn perusteella annetaan Eduskunnan hyväksyttäväksi seuraava lakiehdotus:

Laki**tulo- ja varallisuusverolain 21 §:n muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 31 päivänä joulukuuta 1974 annetun tulo- ja varallisuusverolain (1043/74) 21 §:n 2 momentti näin kuuluvaksi:

21 §

Satunnaisen myyntivoiton suuruus lasketaan siten, että omaisuuden luovutushinnasta vähennetään omaisuuden hankintamenon poistamatta oleva osa ja voiton hankkimisesta olleet menot. Hankintamenoon luetaan myös menot omaisuuden parantamisesta verovelvollisen omistusaikana. Kiinteistöltä erikseen luovutettavaksi hakutun puutavaran ja kiinteistön luovutuksesta pidätetyn hakkuuoikeuden kantoarvo lisätään luovutushintaan verovelvollisen omistusajalta, enintään kuitenkin luovutusvuodelta ja sitä edeltäneiden 5 vuoden ajalta, vähennettynä samoilta vuosilta verotetulla metsätalouden puhtaalla tulolla. Milloin omaisuutta verovelvollisen hallin-

ta-aikana on kohdannut vahinko, josta hän on saanut korvausta, lisätään korvaus luovutushintaan, sikäli kuin sitä ei ole käytetty tuhoutuneen tai vahingoittuneen omaisuuden uudistamiseen tai kunnostamiseen. Kulkuneuvon luovutuksesta saadun satunnaisen myyntivoiton määrää laskettaessa ei oteta huomioon työnantajan maksamaa matkustamiskustannusten korvausta.

Tämä laki tulee voimaan _____ päivänä _____ kuuta 1981. Sitä sovelletaan ensimmäisen kerran vuodelta 1980 toimitettavassa verotuksessa.

Helsingissä 6 päivänä helmikuuta 1981

Tasavallan Presidentti
URHO KEKKONEN

Valtiovarainministeri *Ahti Pekkala*

Laki

tulo- ja varallisuusverolain 21 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 31 päivänä joulukuuta 1974 annetun tulo- ja varallisuusverolain (1043/74) 21 §:n 2 momentti näin kuuluvaksi:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

21 §

Satunnaisen myyntivoiton suuruus lasketaan siten, että omaisuuden luovutushinnasta vähennetään omaisuuden hankintamenon poistamatta oleva osa ja voiton hankkimisesta olleet menot. Hankintamenoon luetaan myös menot omaisuuden parantamisesta verovelvollisen omistusaikana. Kiinteistöltä erikseen luovutettavaksi hakatun puutavaran ja kiinteistön luovutuksesta pidätetyn hakkuuoikeuden kantoarvo lisätään luovutushintaan verovelvollisen omistusajalta, enintään kuitenkin luovutusvuodelta ja sitä edeltäneiden 5 vuoden ajalta, vähennettynä samoilta vuosilta verotetulla metsätalouden puhtaalla tulolla. Milloin omaisuutta verovelvollisen hallinta-aikana on kohdannut vahinko, josta hän on saanut korvausta, lisätään korvaus luovutushintaan, sikäli kuin sitä ei ole käytetty tuhoutuneen tai vahingoittuneen omaisuuden uudistamiseen tai kunnostamiseen.

Satunnaisen myyntivoiton suuruus lasketaan siten, että omaisuuden luovutushinnasta vähennetään omaisuuden hankintamenon poistamatta oleva osa ja voiton hankkimisesta olleet menot. Hankintamenoon luetaan myös menot omaisuuden parantamisesta verovelvollisen omistusaikana. Kiinteistöltä erikseen luovutettavaksi hakatun puutavaran ja kiinteistön luovutuksesta pidätetyn hakkuuoikeuden kantoarvo lisätään luovutushintaan verovelvollisen omistusajalta, enintään kuitenkin luovutusvuodelta ja sitä edeltäneiden 5 vuoden ajalta, vähennettynä samoilta vuosilta verotetulla metsätalouden puhtaalla tulolla. Milloin omaisuutta verovelvollisen hallinta-aikana on kohdannut vahinko, josta hän on saanut korvausta, lisätään korvaus luovutushintaan, sikäli kuin sitä ei ole käytetty tuhoutuneen tai vahingoittuneen omaisuuden uudistamiseen tai kunnostamiseen. *Kulkuneuvon luovutuksesta saadun satunnaisen myyntivoiton määrää laskettaessa ei oteta huomioon työntekijän maksamaa matkustamiskustannusten korvausta.*

Tämä laki tulee voimaan _____ päivänä
kuuta 1981. Sitä sovelletaan ensimmäisen kerran vuodelta 1980 toimitettavassa verotuksessa.